

PROP DE VOSALTRES

L'Assemblea de la diòcesi

Estimats diocesans:

Ja fa molts anys que anem informant i convidant a la celebració de l'ASSEMBLEA DIOCESANA programada per a l'últim dissabte del mes de maig. Donem a conèixer a tota la societat la importància d'aquest esdeveniment a fi que les persones del nostre entorn coneguin una mica millor la nostra manera de fer eclesial; també hi convidem tothom, especialment els batejats i els qui tenen alguna responsabilitat a les diferents parròquies o a la cúria.

Enguany celebrem l'Assemblea dissabte que ve, 25 de maig, de 9.30 a 13.30 hores, a la Casa de l'Església (c/ Acadèmia, 17).

L'Església viu en aquests moments una situació peculiar. Recordeu que el papa Francesc va convocar un Sínode de Bisbes en què ha volgut que tots ens hi sentim implicats perquè el tema de reflexió proposat és sobre la mateixa naturalesa sinodal. També n'ha ampliat la participació, no només als bisbes sinó als preveres, religiosos i laics, i per això ha generat una certa sorpresa en alguns grups i, al mateix temps, una gran esperança per l'enfocament renovador que suposa. Encara que els Sínodes habitualment es desenvolupen durant un mes, el Papa va decidir allargar-lo a dues sessions d'un mes, a l'octubre de l'any 2023 i del 2024. Ara vivim en un període intermedi amb sensacions diferents: per una banda, estem satisfets per l'enorme treball fet amb abundant participació i, per l'altra, expectants pel resultat de la pròxima i última sessió.

La nostra diòcesi ha participat amb interès en el Sínode des del primer moment en què va ser convocat (octubre de 2021) i ha presentat aportacions i suggeriments sobre tot allò que ens demanava

la Secretaria General, amb un ritme similar al de les altres diòcesis coordinades per la Conferència Episcopal Espanyola. S'han format grups per arxiprestats i parròquies i, a més, la gran majoria de sacerdots s'han esforçat per orientar les reunions i explicar els passos que anava fent el procés sinodal. Durant aquest curs que acaba s'ha desenvolupat un treball intens i molt profitós, el resultat del qual serà objecte de reflexió a la pròxima Assemblea. Hi ha hagut moltes reunions en què s'ha resat, s'ha escoltat i s'ha parlat amb un clar afany de construir entre tots unes comunitats més participatives, amb la responsabilitat compartida entre membres ordenats i poble fidel, més acollidores i més lliures per acabar amb un més i millor impuls evangelitzador. El treball que es presentarà molt resumit en un format de sis folis, no us el puc reproduir aquí, però sí que desitjo que en conegueu una breu síntesi.

Els arxiprestats, el Consell de Presbiteri i els grups de professionals cristians que han treballat el qüestionari lliurat per a la preparació de la segona fase del Sínode han remarcat —només enumero els enunciats dels epígrafs— aquests aspectes:

1. Criteris i conviccions compartides. La sinodalitat és per a l'Església un «signe dels temps» que la nostra generació ha de saber escrutar i afrontar. Hem de valorar si el que fem i descobrim està servint l'objectiu sinodal. Hem de treballar amb un determinat estil d'actuació pastoral.
2. Inquietuds i àmbits que recullen l'ànim de la diversitat de treballs pastorals.
3. Accions que hem d'iniciar o intensificar per aconseguir camins d'esperança en el procés de viure i anunciar l'Evangeli. Cal sumar totes les sensibilitats, corresponsabilitzar per a créixer i ser més eficaços, servir, formar —tant en l'àmbit diocesà com interdiocesà i universal—, celebrar la fe i pregar.

Tots hi som comptats, sense excloure ningú, per assolir aquestes bones pretensions.
Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La CEE critica que el pla del govern només es fixi en l'Església catòlica

El govern espanyol va aprovar en el Consell de Ministres del passat 23 d'abril el pla per indemnitzar les víctimes d'abusos sexuals a l'Església de casos molt antics, que han prescrit o sobre els quals no s'han aportat proves suficients. Es tracta d'una de les recomanacions que va fer el Defensor del Poble, Ángel Gabilondo, en l'informe que va presentar el mes d'octubre, a proposta del Congrés dels Diputats. La Conferència Episcopal

Espanyola (CEE) va avançar al ministre Bolaños la seva valoració crítica sobre aquest pla al fixar-se només en l'Església catòlica. També li va manifestar la disposició a col·laborar en els àmbits de la seva responsabilitat i competència, però sempre en la mesura en què abordi el problema en el seu conjunt. En tot cas, l'Església manté el seu compromís de continuar amb l'acollida a totes les víctimes d'abusos sexuals, per acompanyar-les i reparar-les.

CERCA DE VOSOTROS

La Asamblea de la diócesis

Queridos diocesanos:

Me parece que ya son muchos años informando e invitando a la celebración de la ASAMBLEA DIOCESANA programada para el último sábado del mes de mayo. Informamos a toda la sociedad de la importancia de este acontecimiento a fin de que las personas que rodean conozcan un poco mejor el proceder eclesial; también invitamos a todos, especialmente a los bautizados y a los que detentan alguna responsabilidad en las distintas parroquias o en la curia.

Este año celebramos la Asamblea el próximo sábado, 25 de mayo, desde las 9.30 hasta las 13.30 horas, en la Casa de la Iglesia (c/ Academia, 17).

La Iglesia vive en estos momentos una situación peculiar. Recordáis que el papa Francisco convocó un Sínodo de Obispos en el que ha querido que todos nos sintiéramos implicados al haber propuesto como tema de reflexión la misma naturaleza sinodal y en la que amplió su participación, no sólo a los obispos sino a presbíteros, religiosos y laicos. Esto generó cierta sorpresa en algunos grupos y, al mismo tiempo, suscitó una gran esperanza por el enfoque renovador que ello suponía. Aunque los Sínodos habitualmente se desarrollan durante un mes, el Papa decidió alargar este último a dos sesiones de un mes, octubre del año 2023 y del 2024. Vivimos ahora en un período intermedio con sensaciones distintas. Satisfechos por el enorme trabajo ya realizado con abundante participación y expectantes por el resultado de la próxima y última sesión.

Nuestra diócesis ha participado con interés desde el primer momento en que fue convocado el Sínodo (octubre de 2021) presentando aportaciones y sugerencias sobre todo aquello que nos pedía la Secretaría General en un ritmo similar al de las otras diócesis coordinadas por la Conferencia Episcopal Española. Se han formado grupos por arciprestazgos y parroquias y, además, los sacerdotes se han esforzado en gran mayoría por orientar las reuniones y en explicar los pasos que iba dando el proceso sinodal. Durante este curso que acaba se ha desarrollado un trabajo intenso y muy provechoso cuyo resultado será objeto de reflexión en la próxima Asamblea. Ha habido muchas reuniones en las que se ha rezado, se ha escuchado y se ha hablado con un claro afán de construir entre todas las comunidades más participativas, con responsabilidad compartida por parte de miembros ordenados y pueblo fiel, más acogedoras y más libres para terminar con un más y mejor impulso evangelizador. El trabajo que se presentará en un formato de seis folios de forma muy resumida, no lo puedo reproducir aquí, pero sí deseo que todos conozcáis una breve síntesis.

Los arciprestazgos, el Consejo de Presbiterio y los grupos de profesionales cristianos que han trabajado el cuestionario entregado para la preparación de la segunda fase del Sínodo han expresado lo siguiente (enumerado sólo los enunciados de los epígrafes):

1. Criterios y convicciones compartidas. La sinodalidad es para la Iglesia un «signo de los tiempos» que nuestra generación debe saber escrutar y afrontar. Hemos de valorar si lo que hacemos y descubrimos está sirviendo para el objetivo sinodal. Trabajamos de acuerdo con un determinado estilo de actuación pastoral.
2. Inquietudes y ámbitos que suscitan el ánimo de la diversidad de trabajos pastorales.
3. Acciones que hemos de iniciar o intensificar para conseguir caminos de esperanza en el proceso de vivir y anunciar el Evangelio. Sumar todas las sensibilidades, corresponsabilizar para crecer y ser más eficaces, servir, formar tanto en el ámbito diocesano como en interdiocesano o en el universal, celebrar la fe y orar.

Contamos todos, sin exclusión de nadie, para conseguir estas sanas pretensiones.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Els claretians deixaran Lleida al mes d'agost

Els religiosos claretians que tenen la cura pastoral de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, al barri lleidatà de Balàfia, han comunicat als feligresos la decisió del Govern Provincial dels Claretians a Catalunya de tancar la comunitat a finals del mes d'agost degut a la falta de

vocacions i de relleu, posant fi d'aquesta manera a 140 anys de presència a la ciutat, primer al carrer la Palma i, des de fa 50 anys, a Balàfia.

La notícia, comunicada ja al Consell Pastoral de la parròquia el passat 22 d'abril, ha provocat tristesa entre els fidels, que van celebrar un Consell Parroquial extraordinari per abordar la situació i per intentar plantejar propostes, tot i que l'activitat de la parròquia continuarà independentment de la marxa de la comunitat dels claretians.

Actualment, la comunitat està integrada per tres religiosos, després de la mort del pare Jaume Sidera el passat mes de gener.

Es tracta de Dionisi Paskalis, Josep Villarúbies i Nemesi Solà, que seran traslladats a altres comunitats.

Vots perpetus de la religiosa lleidatana Esther Sanz

La lleidatana Esther Sanz va fer el dissabte 27 d'abril els vots perpetus per a la Congregació de les Filles de Jesús en una celebració a Salamanca, ciutat on està destinada. Durant l'acte, Sanz va rebre una aliança com a signe de la crida de Déu i per a viure sempre en amor i fidelitat

a Crist. Des d'aquest moment, Sanz ja queda plenament incorporada a la congregació.

La religiosa, que havia exercit la medicina fins fa poc, va decidir deixar la seva professió després d'un procés de discerniment, que la va portar a formar-se a Alcarràs, Madrid, l'Argentina i Salamanca.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

- **Magdalena Sarramona Miró i Josep Maria Capdevila Torrent**, nomenats delegats diocesans de Pastoral de Família i Vida, amb data 26.04.24.

- **María Carmen Coscolla Romeu**, nomenada presidenta de l'associació Apostolat de la Lectura de Lleida, amb data 22.03.24.

- **Dolores Salguero Perea**, nomenada secretària de l'associació Apostolat de la Lectura de Lleida, amb data 22.03.24.

- **Dolores Lizaso Otegui**, nomenada tesorera de l'associació Apostolat de la Lectura de Lleida, amb data 22.03.24.

- **Sr. Alfonso Medina Rubio**, nomenat administrador de Càritas diocesana de Lleida, amb data 30.03.24.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «L'amor amb el qual Jesús s'ha ocupat de nosaltres, la misericòrdia amb la qual ha curat les nostres ferides, l'Esperit amb el qual ha obert els nostres cors a l'alegria són béns que no podem guardar només per a nosaltres: plens de dons, estem cridats a fer-nos do» (17 de febrer).

@Pontifex_es: «La guerra és una derrota, sempre. A tot arreu on es combat, les poblacions s'esgoten. Preguem junts sense cansar-nos, perquè l'oració és eficaç, i demanem al Senyor el do de ments i cors dedicats concretament a la pau» (18 de febrer).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè els qui, en diverses parts del món, arriuen a la seva vida per l'Evangelí, contagin a l'Església la seva valentia i el seu impuls missioner» (27 de febrer).

@Pontifex_es: «El Senyor ens ha advertit que quan resem no hem de malgastar paraules, creient que així serem escoltats. Ens ha ensenyat, més aviat, a encomanar-nos al Pare, que ja sap què és el que necessitem abans que li ho demanem (Mt 6,7-8)» (29 de febrer).

3.000 lleidatans veneren la Moreneta a la Catedral

Uns 3.000 lleidatans van venerar la Mare de Déu de Montserrat a l'altar que té a la Catedral el passat dissabte 27 d'abril, festivitat de la patrona de Catalunya, fent ofrenes de flors i ciris. La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat va repartir punts de llibre amb la imatge de

la Moreneta de la Catedral, obra de l'escultor Josep Maria Camps i Arnau i amb un text de la Visita Espiritual del bisbe Torres i Bages de fa 125 anys.

Durant el matí es va celebrar una Eucaristia a l'altar de la patrona, presidida per Mn. Josep M. Escorihuela, consiliari de la Confraria, mentre que a la tarda el bisbe Salvador en va celebrar una altra solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral de Lleida. Abans, la Confraria va fer el res de la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat escrita pel bisbe Josep Torras i Bages ara fa 125 anys.

La diada es va cloure amb el besamans de tots els assistents a la Mare de Déu de Montserrat en el seu tron, cantant amb emoció el *Virolai*.

La parròquia de Montserrat celebra la festa major

La parròquia de la Mare de Déu de Montserrat va celebrar, el passat 28 d'abril, la missa de festa major de l'Associació de Veïns Montserrat, presidida pel bisbe Salvador i per Mn. Marel Mercadé. La missa, que va comptar amb les actuacions de les corals de Montserrat i Units pel Cant, va finalitzar amb el cant del *Virolai*.

Ja el dissabte, festivitat de la patrona de Catalunya, l'església va estar oberta tot el dia i, al vespre, es va celebrar una missa en record als difunts de la parròquia. El dia abans havien fet la seva ofre-

na floral els alumnes dels col·legis Mater Salvatoris i Institució Lleida, avançant un dia la seva visita perquè el dia 27 no era lectiu.

70 anys de l'ermita de Montserrat de Castellldans

El periodista i historiador Jordi Curcó va ser el protagonista de l'acte celebrat a la sala d'actes del Centre Serveis de Castellldans

per commemorar el 70 aniversari de la construcció de l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat. Curcó, autor del treball titulat *Crònica Històrica de l'Ermita de la Mare de Déu de Montserrat de Castellldans*, va explicar anècdotes i records relacionats amb l'ermita. L'espai també va acollir una exposició de fotografies dels veïns amb imatges antigues de la construcció i inauguració de l'ermita, els primers anys d'aplec i fins a l'actualitat.

REFLEXIONS

Feu un lloc... Arriba l'Esperit

Els van quedar bocabadats els apòstols mirant el cel com Jesús se'n tornava al Pare. Aquell comiat en que els havia abraçat d'un a un i llargament la seva Mare els havia emocionat. Fins que vingueren dos àngels: «per què us esteu mirant el cel?...». I una paraula d'esperança: «aquest Jesús tornarà...».

Els apòstols compregueren que ara sí, la separació era definitiva. Se'n tornaren a casa entre el goig i l'esperança. I allí restaran, acompanyant la Verge Maria, a l'espera de l'Esperit que Jesús els havia promès: «que-deu-vos a la ciutat fins que sereu revestits de la força que us vindrà de dalt».

Aquells dies no deuriem restar inactius: la convivència feia caliu i amistat. Recordaren els fets viscuts i «eren constants en la pregària». La Verge, bona mestressa de casa, també seria l'animadora del grup.

Tots sabien que en els Dotze n'hi faltava un, Judes que, tancat en el seu pecat, desconfià del perdó del Mestre i acabà malament. Prengueren una decisió: buscar un substitut. Es fixaren en dos joves que els havien acompanyat des de temps enrere. Però a ells se'ls feia feixuc escollir-ne un i descartar l'altre. La resolució l'encomanen a l'Esperit per mitjà de la pregària i determinen una manera aleatòria d'escollir: ho fan a sorts i fou escollit Maties que quedà integrat al grup dels dotze.

I arribà la festa de la Pentecosta, cinquanta dies després de Pasqua. Era un dia de pelegrinatge al Temple i Jerusalem bullia de pelegrins.

Aquell dia fou determinant: abans de clarejar, un fort soroll despertà Maria i els apòstols. Era com una ventada que tot ho remou. Varen sentir-se ben deserts i veieren un gran resplendor que, fragmentant-se, es posava sobre cadascú d'ells en forma de llengües de foc. Van notar que, del seu interior, els pujava un rampell de joia incontenible, d'intel·ligència nova, d'amor generós. Fou imparabile: es posaren a cantar, a fer festa, a explicar les seves emocions, a pregar. La casa se'ls feia petita. Obriren les portes, finestres i balcons. No hi havia qui els parés, parlant amb tothom que hi havia a la plaça i pels carrers.

Aviat el fet corregué per tot Jerusalem. La gent hi anava a veure, encuriósida. Alguns restaren sorpresos d'aquella eloqüència. Ningú sabia explicar-se què havia passat. Tots, fins els forasters, els entenien. Potser no les paraules però sí el missatge de felicitat i d'amor que transmetien.

En nom de tots, Pere va fer un discurs a la plaça plena de gom a gom. Parlava amb energia, amb entusiasme de Jesús, a qui els jueus havien condemnat però Déu el ressuscità. Tots els apòstols explicaven les seves vivències amb paraules que arribaven al cor de molts. Aquell vespre, unes tres mil persones s'havien fet batejar.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Sant Cristòfor Magallanes, prev. i companys, mrs.; sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. ■ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Un decret recent de la Congregació per al Culte proposa aquestes lectures per a l'any B: Jr 31,31-34 (o bé: He 10,11-18) / Sl 109 / Mc 14,12a.22-25]. Jesu-

crist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607),

vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Bara, fundadora rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: de la solemnitat) [Dt 4,32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

Diumenge de Pentecosta (B)

COMENTARI

«Germans, deixeu-vos guiar per l'Esperit»

L'Esperit Sant és el gran motor de l'Església. Ho veiem a la primera lectura. Un cop ha vingut l'Esperit Sant sobre els apòstols, aquests queden convertits en unes altres persones. Ells que no havien entès Jesús durant la vida terrenal ara *proclamen les granses de Déu a tots els pobles*. No hi fa res que els seus oients siguin de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel, perquè l'Esperit fa que cadascú els senti parlar en la seva pròpia llengua. I anirem veient la confiança, la valentia, la fortalesa, la comprensió de l'obra de Crist que tindran els apòstols, ells que abans eren porucs, covards, incapaços d'entendre les paraules del Mestre. Però ja ho havia dit el Senyor: *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, donarà testimoni de mi. I vosaltres també en donareu testimoni*. L'Esperit Sant fa descobrir la veritat i dona fortalesa; per això els apòstols queden transformats. Més, l'Esperit descobreix al llarg de la història tota la veritat de Déu. *Tinc moltes coses per dir-vos però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera*. Per això, la tasca de l'Església sinodal és escoltar què diu l'Esperit Sant a l'Església d'avui. Però sempre els creients hem d'escoltar què diu l'Esperit Sant. Perquè de vegades nosaltres i els membres de l'Església l'esperit que escoltem no és l'Esperit de Déu. Per això sant Pau contraposa *Esperit i carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre*. I com sabrem si ens condueix l'Esperit? *Els fruits de l'Esperit són l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat*. En canvi els impulsos terrenals (la carn, en paraules de Pau) porten a la *fornicació, a la idolatria, als malefics, a les enemistats, discòrdies, gelosies, enrabiades, rivalitat, divisions, sectarismes, enveges, excés de beure, orgies*. Ho tenim molt clar per saber quan ens deixem endur per l'Esperit o per la carn: mireu quins fruits es donen en nosaltres!

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les granses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

► Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat.

Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaban fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados.

Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

► Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos:

Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común.

Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».